

იოელის წიგნი და ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესია — ნომერი ოცდაცამეტი

Jeff Pippenger

2026-01-21

ნომერი ოცდაცამეტი

კვირის კანონის დროს ას ორმოცდაოთხი ათასი წინასწარმეტყველურად ხვდება მეთერთმეტე საათის მუშაკებს. ას ორმოცდაოთხი ათასი უკვე დაბეჭდილნი არიან და შემდეგ მოუწოდებენ დიდ სიმრავლეს, გამოვიდეს ბაბილონიდან და მათთან ერთად დადგეს მეშვიდე დღის შაბათის მხარეს. ღვთის სახლისთვის განკითხვა მთავრდება კვირის კანონის დროს, და შემდეგ განკითხვა გადადის წარმართებზე, დიდ სიმრავლეზე — ღვთის სხვა ფარაზე. გამოცხადების მეშვიდე თავი ორივე ჯგუფს ასახელებს, ხოლო მეხუთე ბეჭედში ზნელი საუკუნეებიდან მოწამენი კითხულობენ: „კიდევ რამდენ ხანს“, ვიდრე ღმერთი განსჯიდეს პაპის ძალაუფლებას მათი მოწამებრივი სიკვდილის გამო? მათ ეუბნებიან, განისვენონ თავიანთ სამარხებში, ვიდრე შეივსებოდეს პაპის დევნის მოწამეთა მეორე ჯგუფი, და ეძლევათ თეთრი სამოსელი. გამოცხადების მეშვიდე თავის დიდი სიმრავლე თეთრ სამოსელს ატარებს, რადგან ისინი წარმოადგენენ პაპის მოწამეთა მეორე ჯგუფს მალე მოსალოდნელი კვირის კანონის კრიზისში. გამოცხადების მეშვიდე თავი და მეხუთე ბეჭედი ამ ორ ჯგუფს ეხება, ისევე როგორც სმირნისა და ფილადელფიის ეკლესიები. სმირნა წარმოადგენს საბოლოო პაპობრივი სისხლისღვრის მოწამეთ, ხოლო ფილადელფია — ას ორმოცდაოთხი ათასს.

პეტრე მესამე საათზეა კესარეა ფილიპეში, და „ექვსი დღის“ შემდეგ, და არა ექვსი საათის შემდეგ, იგი იქნებოდა საკვირაო კანონის ზღვარზე, რაც მეცხრე საათია.

და ექვსი დღის შემდეგ იესომ წაიყვანა პეტრე, იაკობი და იოანე, მისი ძმა, და აიყვანა ისინი განცალკევებით მაღალ მთაზე. და იცვალა ფერი მათ წინაშე: და მისი სახე გაბრწყინდა, როგორც მზე, ხოლო მისი სამოსელი გახდა თეთრი, როგორც ნათელი. და აჰა, გამოეცხადნენ მათ მოსე და ელია, რომლებიც ელაპარაკებოდნენ მას. მათე 17:1–3.

კვირის კანონის დროს ას ორმოცდაოთხი ათასი წინასწარმეტყველურად ხვდება დიდ სიმრავლეს. ელია წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასს, რომლებიც სიკვდილს არ იგემებენ, ხოლო მოსე წარმოადგენს მათ, ვინც უფალში კვდება. ისინი ქრისტესთან ერთად დგანან კვირის კანონის დროს, სადაც ქრისტე სცხებს თავის დიდების სამეფოს, როგორც ჯვარზე დააფუძნა თავისი მადლის სამეფო. თუ კვლავ ჩართული ხართ იმ ლოგიკაში, რომელსაც ჩვენ წარმოვადგენთ მესამე საათიდან მეცხრე საათამდე ექვსსაათიან პერიოდთან დაკავშირებით, მაშინ აუცილებელია დავინახოთ რაღაც, რაც მეტად განსაკუთრებული ილუსტრაციაა.

კესარეა ფილიპეს მესამე საათი არის კესარეა მარიტიმას მეცხრე საათის ომეგის ალფა. მე ვადგენ, რომ არა ექვსი საათის, არამედ ექვსი დღის შემდეგ, პეტრე ფერისცვალების მთაზეა, რაც ასევე ასახავს იმ ისტორიას, რომელიც კვირის კანონს, ანუ მეცხრე საათს, მიჰყავს დასასრულამდე. ექვსდღიანი პერიოდი შეესაბამება ექვსსაათიან პერიოდს, მაგრამ მხოლოდ როგორც კესარეადან კესარეამდე არსებული ფრაქტალი. განსაკუთრებით საგულისხმოა ის, რომ ისტორიის ფრაქტალად ყოფნის ეს მოვლენა, რომელიც ექვსსაათიანი პერიოდის ისტორიის შიგნით არის მოქცეული, ზუსტად ისაა, რაც ხდება მაშინ, როცა ორმოცდამეათობის ჟამს განვიხილავთ. ექვსი საათი ქრისტეს სიკვდილიდან ორმოცდამეათობამდე არის იმ პერიოდის ფრაქტალი, რომელიც ჯვრიდან ძვ. წ. 34 წლამდე გრძელდება, როცა წმინდა კვირეული დასრულდა და სახარება წარმართებთან მივიდა.

„ახლა ამპარტავნებამ და შურმა კარი ჩაკეტეს ნათლის წინაშე. მწყემსებისა და ბრძენკაცების მიერ მოტანილი ცნობები რომ ერწმუნათ, ეს მღვდლებსა და რაბინებს უაღრესად არასასურველ მდგომარეობაში ჩააყენებდა, რადგან გააბათილებდა მათ პრეტენზიას, თითქოს ისინი ღმერთის ჭეშმარიტების განმმარტებელნი იყვნენ. ეს განსწავლული მოძღვრები არ ისურვებდნენ, დარიგება მიეღოთ იმათგან, ვისაც წარმართებად მოიხსენიებდნენ. ისინი ამბობდნენ, შეუძლებელია, ღმერთს გვერდი აევლო მათთვის, რათა უცოდინარ მწყემსებთან ან წინადაუცვეთელ წარმართებთან ეზრახა. მათ გადაწყვიტეს, თავიანთი ზიზღი ეჩვენებინათ იმ ცნობების მიმართ, რომლებიც მეფე ჰეროდესა და მთელ იერუსალიმს აღელვებდა. მათ ბეთლემშიც კი არ წასულან, რათა ენახათ, იყო თუ არა ეს ყოველივე ასე. და ხალხიც იმ აზრამდე მიიყვანეს, რომ იესოსადმი ინტერესი ფანატიკურ აღგზნებას წარმოადგენდა. აქედან დაიწყო ქრისტეს უარყოფა მღვდლებისა და რაბინების მიერ. ამ მომენტიდან მათი ამპარტავნება და სიჯიუტე მტკიცე სიძულვილად გადაიზარდა მაცხოვრის მიმართ. იმ დროს, როცა ღმერთი წარმართთათვის კარს აღებდა, იუდეველი წინამძღოლები თავად იკეტავდნენ კარს საკუთარი თავისთვის.“ ქრისტესკენ სწრაფვა, 62.

წმიდა კვირის შუაგულში ქრისტე ჯვარს აცვეს. სამი წელიწად-ნახევრის შემდეგ სტეფანე ჩაქოლეს და კორნელიოსმა პეტრე მოიხმო. ჯვრიდან სამი წელიწად-ნახევრის შემდეგ ძველი ისრაელისათვის მადლის ჟამი სრულად დასრულდა. მაშინ სტეფანემ ზეცაში შეიხედა და იხილა ქრისტე მდგომარე, რაც არის მადლის ჟამის დასრულების სიმბოლო დანიელის მეთორმეტე თავის პირველ მუხლში. კარი დაიხურა ძველი ისრაელისათვის და გაიხსნა წარმართთათვის.

ქრისტეს სიკვდილიდან მეცხრე საათზე, ვიდრე სტეფანეს სიკვდილსა და პეტრეს მოწოდებას მეცხრე საათზე შორის პერიოდში, კორნელიუსი და სტეფანე ორი მოწმე არიან იმისა, რომ ათას ორას სამოცი წინასწარმეტყველური დღე აღსრულდა. სიკვდილის მეცხრე საათიდან სიკვდილის მეცხრე საათამდე იყო 1,260 წინასწარმეტყველური დღე. სიკვდილის მეცხრე საათიდან ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულის მეცხრე საათამდე იკვეთება 1,260 დღის ფრაქტალი, ორმოცდამეათე დღის ფარგლებში.

ფრაქტალი, რომელიც ორმოციქადაგობის პერიოდი იყო, იმ 1,260 დღის დასაწყისში დგას, და იმ დღეთა დასასრულს პეტრე წინასწარმეტყველურად განთავსებულია როგორც მესამე, ისე მეცხრე ჟამს კესარიაში. ეს ორი კესარია წარმოადგენს წინასწარმეტყველური ექვსსაათიანი პერიოდის ალფასა და ომეგას. ორი კესარიის წინასწარმეტყველური ექვსსაათიანი პერიოდის ფარგლებში, პეტრე ექვს დღეს მოგზაურობს და ფერისცვალების მთას აღწევს. ეს მთა წარმოადგენს დაბეჭდვას, რომელიც კვირადღის კანონში აღწევს თავის კულმინაციას, სადაც გამარჯვებული ეკლესია ყველა მთაზე მაღლა აღიმართება. ეს ექვსი დღე წარმოადგენს ექვსსაათიან პერიოდს კესარიიდან კესარიამდე და არის ფრაქტალი ამავე პერიოდის შიგნით, ისევე როგორც ორმოციქადაგობის პერიოდი იყო ფრაქტალი სწორედ იმავე წმინდა პერიოდის დასაწყისში.

დასაწყისის ფრაქტალი იყო სულთმოფენობის სეზონთან დაკავშირებული საგაზაფხულო დღესასწაულების აღსრულება. კესარია ფილიპედან ფერისცვალების მთამდე მიმავალი დასასრულის ფრაქტალიც წინასწარმეტყველურად არის შეკავშირებული წმინდა კვირეულთან. მთაზე მამამ ილაპარაკა, როგორც ქრისტეს ნათლობისას იყო ნალაპარაკები და როგორც ჯვრის წინაც იტყოდა. მამამ წმინდა კვირეულის დასაწყისიდან ჯვრამდე სამჯერ ისმოდა ხმით. ერთხელ ნათლობისას, შემდეგ ფერისცვალების მთაზე, და შემდეგ ილაპარაკა მოახლოებული ჯვრის ჩრდილში.

ჯვარი არის იმ 1,260 დღის ომეგა, რომლებიც დაიწყო მისი ნათლობით. ნათლობა და ჯვარი დანიელის მეცხრე თავის წმინდა კვირეულის განსაზღვრული ნიშნულებია; ამგვარად, ფერისცვალების მთა წმინდა კვირეულის ნაწილად იდენტიფიცირდება. თუ პირველი და უკანასკნელი ასრულებენ წმინდა კვირეულის წინასწარმეტყველების ნიშნულებს, მაშინ შუა ნიშნულმაც წინასწარმეტყველური აუცილებლობით იგივე უნდა აღასრულოს.

ნათლობა პირველი ანგელოზია; ფერისცვალების მთა — მეორე, ხოლო ჯვარი — მესამე. მთაზე ღმერთმა მოსე და ელია ნაშთი ეკლესიის გზისნიშნებად წარმოაჩინა. ეს გამოყენება ერთმანეთთან არის შეკრული პეტრეს, იაკობისა და იოანეს სამმაგი სიმბოლოთი. იყო სამი შემთხვევა, როცა იესომ პეტრე, იაკობი და იოანე თან წაიყვანა. პირველად ეს იყო იაიროსის ასულის აღდგომა, მეორედ — ფერისცვალება, და მესამედ — გეტსემანია. პირველად პეტრემ, იაკობმა და იოანემ იხილეს მკვდრეთით აღმდგარი თორმეტი წლის ქალწული.

და მოხდა ასე: როცა იესო დაბრუნდა, ხალხმა სიხარულით მიიღო იგი, რადგან ყველანი ელოდებოდნენ მას. და აჰა, მოვიდა კაცი, სახელად იაიროსი, და იგი იყო სინაგოგის მთავარი; და დაემხო იესოს ფეხებთან და ევედრებოდა მას, რომ მის სახლში მისულიყო, რადგან მას ჰყავდა მხოლოდ ერთი ასული, დაახლოებით თორმეტი წლისა, და იგი სიკვდილის პირას იწვა. ხოლო როცა იგი მიდიოდა, ხალხი აწყდებოდა მას. ლუკა 8:40-42.

სახელი იაიროსი ნიშნავს „განმანათლებელს“ და „ნათელ და დიდებულ ყოფნას“. იმ სამი შემთხვევიდან, როდესაც პეტრე, იაკობი და იოანე ქრისტესთან ერთად გამორჩეულად სტუმარნი იყვნენ, ეს პირველი იყო, და იაიროსი წარმოადგენს პირველ ანგელოზს, რომელიც თავის დიდებით გაანათებს დედამიწას. თორმეტი წლის ქალწული წარმოადგენს იმ ქალწულებს, რომელნიც უნდა აღდგნენ როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასი. ქრისტე ქალწული ასულის სახლს მას შემდეგ მიაღწია, რაც ურთიერთობა ჰქონდა ქალთან, რომელსაც თორმეტი წლის განმავლობაში სისხლდენა სჭირდა.

და ქალი, რომელსაც თორმეტი წელიწადი სისხლდენა სჭირდა და რომელმაც მთელი თავისი ქონება ექიმებზე დახარჯა, მაგრამ ვერავისგან განიკურნა, უკნიდან მიუახლოვდა მას და შეეხო მისი სამოსლის კალთას; და მყისვე შეუჩერდა სისხლდენა. ლუკა 8:43, 44.

თორმეტი წლის ქალწული იდენტიფიცირდება, და შემდეგ მომდევნო მუხლში ასევე იდენტიფიცირდება ქალი, რომელსაც თორმეტი წლის განმავლობაში სისხლის დენა ჰქონდა. ქალს სისხლის დენა ჰქონდა ქალწულის მთელი სიცოცხლის განმავლობაში. იესო აპირებდა ჩავლას იმ ქალთან, რომელსაც სისხლის დენა ჰქონდა, რათა ქალწულ ასულთან მისულიყო. ეს ქალი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის უწყებას, როგორც ეს ლაოდიკეისადმი მიმართული უწყებით არის წარმოდგენილი. ქრისტე აპირებდა ქალწულის მკვდრეთით აღდგენასა და სიცოცხლეში აღმართვას, ხოლო ავადმყოფ ქალს, ლაოდიკიელ ქალს, ჯერ კიდევ ჰქონდა ხანმოკლე შესაძლებლობა, შეხებოდა ღვთაებრიობას. ბავშვი წარმოადგენს უკანასკნელ თაობას, და იესო ავადმყოფ ქალს, ლაოდიკეას, ჩაუვლის, რათა აღადგინოს უკანასკნელი დღეების ქალწული. როდესაც ქალწული მკვდრეთით აღდგება, ქალი ან უკვე განკურნებული იქნება, ან მის გვერდით ჩაივლის.

პირველი ანგელოზის დამახასიათებელი ნიშანია შიში, და შიშს ორი სახეობა აქვს.

სანამ იგი ჯერ კიდევ ლაპარაკობდა, მოვიდა ერთი სინაგოგის მთავრის სახლიდან და უთხრა მას: შენი ასული მოკვდა; ნუღარ შეაწუხებ მოძღვარს. ხოლო იესომ, ეს რომ გაიგონა, მიუგო მას და უთხრა: ნუ გეშინია; მხოლოდ ირწმუნე, და იგი განიკურნება. ლუკა 8:49, 50.

შემდეგ პეტრე, იაკობი და იოანე შედიან იმ ოთახში, სადაც აღდგომა, ქრისტეს ნათლობით სიმბოლურად წარმოდგენილი, პირველი და მესამე ანგელოზების ძალმოსილებით აღჭურვას განასახიერებდა. ფერისცვალების მთა მეორედ არის ის შემთხვევა, როდესაც პეტრე, იაკობი და იოანე მოწმეები არიან. ფერისცვალების მთა მეორე ანგელოზს წარმოადგენს, და როდესაც ქრისტემ იგივე მოწაფეები გეთსიმანიაში წაიყვანა, ეს მესამე ანგელოზს წარმოადგენდა. მეორე საფეხურზე, ფერისცვალების მთაზე, არსებობს „გაორმაგება“, რადგან მთის სასაზღვრო ნიშანი შუაგულია იმ სამჯერადობისა, როცა მამამ ილაპარაკა. პირველად ეს მოხდა მის ნათლობაზე, რაც შეესაბამება თორმეტი წლის ქალწულის აღდგომას; მეორედ — მთაზე; ხოლო მესამედ — ჯვრის წინ უშუალოდ. ის სამჯერ, როდესაც მამამ ილაპარაკა, და ის სამჯერ, როდესაც სამი მოწაფე იესოსთან ერთად განმარტოვდნენ, ერთმანეთთან არის

დაკავშირებული იმ ფაქტით, რომ ორივე რიგში მეორე სასაზღვრო ნიშანი ფერისცვალების მთაა.

და როდესაც იგი სახლში შევიდა, არავის მისცა ნება შესულიყო, გარდა პეტრესა, იაკობისა და იოანესი, და ასულის მამისა და დედისა. და ყველანი ტიროდნენ და გლოვობდნენ მას; ხოლო მან თქვა: ნუ ტირით; იგი არ მომკვდარა, არამედ სძინავს. და დასცინოდნენ მას, რადგან იცოდნენ, რომ მოკვდარი იყო. ხოლო მან ყველანი გარეთ გაიყვანა, ხელი მოჰკიდა მას და მოუწოდა, უთხრა: ასულო, აღდეგ. და მისი სული დაუბრუნდა მას, და იგი მაშინვე აღდგა; და უბრძანა, საჭმელი მიეცათ მისთვის. და მისი მშობლები გაოცდნენ; ხოლო მან უბრძანა მათ, არავისთვის ეთქვათ, რაც მოხდა. ლუკა 8:51-56.

პეტრე, იაკობი და იოანე ქალწულის აღდგომისას, რომელიც მძინარე იყო, როგორც ლაზარე, პირველ ანგელოზს შეესწრებიან. როცა მან გაიღვიძა, მაშინვე აღდგა და საჭმელი მიეცა. როცა ელია და მოსე გამოცხადების მეთერთმეტე თავში აღდგებიან, ისინი მაშინვე წამოდგებიან, და შემდეგ სულიწმინდა უზომოდ გადმოიღვრება, რაც ქალწულის საზრდოს წარმოადგენს. ფერისცვალების მთა კესარია ფილიპეს შემდეგ ექვსი დღის თავზე იყო, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა მოვლენებს ლუკა აღწერს.

და იყო, ამ სიტყვებიდან დაახლოებით რვა დღის შემდეგ, რომ მან თან წაიყვანა პეტრე, იოანე და იაკობი და ავიდა მთაზე სალოცავად. და როცა ლოცულობდა, შეიცვალა მისი სახის იერი, და მისი სამოსელი გახდა თეთრი და მოელვარე. და აჰა, ესაუბრებოდნენ მას ორი კაცი, რომელნიც იყვნენ მოსე და ელია. ლუკა 9:28-30.

მათე და მარკოზი ორივე გადაჭრით ამბობენ: „ექვსი დღის შემდეგ“, ხოლო ლუკა ამბობს: „დაახლოებით“ რვა დღის შემდეგ. ბიბლიის ავტორები დროის აღრიცხვის ორ წესს იყენებდნენ: ერთს ინკლუზიური ეწოდებოდა, მეორეს კი — ექსკლუზიური. ერთი შეხედვით ეს შეიძლება წინააღმდეგობად გამოჩნდეს, მაგრამ ის ფაქტი, რომ ლუკამ თქვა „დაახლოებით“, მიუთითებს, რომ იგი ინკლუზიური აღრიცხვით ლაპარაკობდა; ხოლო როდესაც მათე და მარკოზი ამბობენ: „ექვსი დღის შემდეგ“, ამით მიუთითებენ, რომ ისინი სრულ დღეებს ითვლიდნენ და არა იმ დღეს, რომელმაც რვადღიანი პერიოდი დაიწყო, ან იმ დღეს, რომელმაც რვადღიანი პერიოდი დაასრულა. ეს განსხვავება ერთი და იმავე პერიოდის ორ რიცხობრივ სიმბოლოს წარმოშობს: ერთი არის რიცხვი რვა, მეორე კი — ექვსი დღე.

რაც კესარია ფილიპესა და ფერისცვალების მთიდან მიღებული ექვსდღიანი ან რვადღიანი პერიოდის ორი დამოწმებით დგინდება, არის ის, რომ იმ პერიოდში, როდესაც ქრისტე ბეჭედს ასვამს ას ორმოცდაათხ ათასს, რიცხვი რვა წარმოადგენს ნოეს კიდობანში მყოფ რვა სულს, ხოლო ექვსი წარმოადგენს ფილადელფიის მეექვსე ეკლესიას, რომელსაც განეწესა იყოს ის ეკლესია, რომელიც არის მერვე, ანუ შვიდთაგანი. ისინი მერვედ გარდაიქმნებიან მოსეს, ელიასა და ქრისტეს განდიდებისას. მთაზე განდიდება აგრეთვე წინასახეობრივად არის წარმოდგენილი მოსეს ისტორიაში მომხდარი მთაზე განდიდებით.

როცა მოსე მთაზე ავიდა, თან წაიყვანა სამოცდაათი უხუცესი და იესო ნავეს მე.

შემდეგ ავიდნენ მოსე, აარონი, ნადაბი და აბიჰუ, და ისრაელის უხუცესთაგან სამოცდაათი კაცი. და იხილეს ისრაელის ღმერთი; და მის ფერხთით იყო ვითარცა საფირონის ქვის მოკირწყლული ნამუშევარი, და ვითარცა თავად ცა თავისი სიწმინდით. და ისრაელის ძეთა წარჩინებულებზე არ გაწვდინა მან ხელი; მათ იხილეს ღმერთი, და ჭამდნენ და სვამდნენ. და უთხრა უფალმა მოსეს: ამოდი ჩემთან მთაზე და იყავი იქ; და მოგცემ ქვის დაფებს, რჯულს და მცნებებს, რომელიც დავწერე, რათა ასწავლო მათ.

და აღდგა მოსე და მისი მსახური იესო ნავეს ძე; და ავიდა მოსე ღვთის მთაზე. და უთხრა უხუცესებს: დარჩით აქ ჩვენთვის, ვიდრე კვლავ დავბრუნდეთ თქვენთან; და აჰა, აარონი და ხური თქვენთან არიან; თუ ვისმე საქმე აქვს, მათთან მივიდეს.

მოსე ავიდა მთაზე, და ღრუბელმა დაფარა მთა. და უფლის დიდება დაიგანა სინაის მთაზე, და ღრუბელი ფარავდა მას ექვსი დღე; ხოლო მეშვიდე დღეს მან მოუხმო მოსეს ღრუბლის შუაგულიდან. და უფლის დიდების ხილვა ისრაელის ძეთა თვალში იყო, ვითარცა მშთანთქმელი ცეცხლი მთის წვერზე. და მოსე შევიდა ღრუბლის შუაგულში და ავიდა მთაზე; და იყო მოსე მთაზე ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე. გამოსვლა 24:9–18.

პირველი ანგელოზის უწყება იყო იაიროსის ასულის აღდგინება, რაც შეესაბამებოდა ქრისტეს ნათლობას. შემდეგ, ექვსი დღის შემდეგ, მოვიდა ფერისცვალების მთა, რომელიც არის მეორე ანგელოზი და რომელმაც ჯვრამდე მიიყვანა, რაც არის მესამე ანგელოზი. როგორც მეორე ანგელოზს, მთას აქვს ორმაგი მოწმობა, ვინაიდან მამის მეტყველება მთაზე უკავშირდება სამიდან მეორე ხაზს. ის სამი შემთხვევა, როდესაც პეტრე, იაკობი და იოანე ქრისტეს გამორჩეული სტუმრები იყვნენ, და ის სამი შემთხვევა, როდესაც მამამ ილაპარაკა, ორივე აღნიშნავს მამის ხმის მეორე გამოცხადებას; ხოლო მეორედ, როდესაც იესომ პეტრე, იაკობი და იოანე წაიყვანა, ეს იყო ფერისცვალების მთა. მთის, როგორც მეორე გზანიშნულის, შესახებ არსებობს მამის ხმისა და სამი მოწაფის ორმაგი მოწმობა, რადგან მეორე უწყება ყოველთვის „გაორებას“ აღნიშნავს.

საღამოსა და დილის მსხვერპლშეწირვებს შორის ექვსსაათიანი მონაკვეთი, რომელსაც შეესაბამება მათესა და მარკოზის მიერ კესარია ფილიპედან და მთამდე აღნიშნული ექვსი დღე, წარმოდგენილია მოსეს ექვსი დღით, ვიდრე იგი მეშვიდე დღეს ღრუბელში იქნებოდა მოწოდებული.

ხაზი იწყება მეორე ანგელოზის დაყოვნების დროით, როგორც მოსე სამოცდაათ უხუცესს ასწავლის, რომ „დაიყოვნონ“, ვიდრე იგი დაბრუნდება. ხაზში პირველი ექვსი დღე იზოლირებულია, თუმცა მაინც მთლიანი 46 დღის ნაწილს შეადგენს. ეს ექვსი დღე არის პერიოდი, რომელსაც მესამე გამოცდამდე მივყავართ, რაც ორმოცი დღით არის წარმოდგენილი. 46 დღე სიმბოლურად აღნიშნავს ტაძარს; მეექვსე დღეები არის ექვსი საათი ქრისტეს სიკვდილიდან ორმოცდამეათედამდე, ექვსი საათი მისი ჯვარცმოდან მის სიკვდილამდე, ექვსი საათი კესარიიდან კესარიამდე და პეტრეს ზედა ოთახიდან ტაძრამდე ექვსი საათი. მოსე იღებს აღთქმის რჯულს და იღებს მითითებებს იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა აღიმართოს ტაძარი. თუმცა ბიბლია ამბობს, რომ ღმერთი

არავის უხილავს, უხუცესებმა „იხილეს ისრაელის ღმერთი“. ღმერთის განდიდება მთაზე მოსესა და უხუცესებთან ერთად წინასახედ წარმოადგენდა განდიდებას ფერისცვალების მთაზე. ორივე შეიცავს ექვსდღიან პერიოდს. მოსეს ხაზი მოიცავს მეორე ანგელოზის დაყოვნების დროს და სრულ ორმოცდაექვს დღეს, რომლებიც ტაძარს წარმოადგენს. ის ორმოცი დღე, რომლის განმავლობაშიც მან რჯული მიიღო, დაბეჭდვას წარმოადგენს.

პეტრე მესამე საათზე იყო კესარია ფილიპეში, მეცხრე საათზე — გზაზე კესარია მარიტიმასკენ, და ექვსიდან რვა დღეში იგი არის მთაზე, დაყოვნებული მოსეს სამოცდაათ უხუცესთან ერთად, როდესაც ხედავს განდიდებული უფლის ხილვას, ზუსტად ისე, როგორც დანიელმა იხილა მეათე თავში. დანიელმა უფალი პირისპირ იხილა, როგორც გედეონმა და სამოცდაათმა უხუცესმა. ფერისცვალების მთა არის ადგილი, სადაც ას ორმოცდაოთხი ათასის ლაოდიკიური მოძრაობა გარდაიქმნება ას ორმოცდაოთხი ათასის ფილადელფიურ მოძრაობად. ისინი ხდებიან მერვე ეკლესია, რომელიც არის მეექვსე ეკლესია; ამგვარად, ჩვენ ვხედავთ ექვს დღეს და რვა დღეს.

ჯვარცმოდან მის სიკვდილამდე გასული ექვსი საათი, პენტეკოსტეს ექვსი საათი, კესარიიდან კესარიამდე გასული ექვსი საათი, გარდასახვის მთამდე გასული ექვსი დღე და მოსეს ის ექვსი დღე, რომლებმაც ორმოც დღეს მიუძღოდნენ, ერთი და იგივე ხაზია. კესარია ფილიპეს შორის, რომელიც პანიუმია, და კვირადლის კანონს შორის, ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება. ეს დაბეჭდვა განხეთქილებას იწვევს.

და მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ეს ხილვა; ხოლო ჩემთან მყოფმა კაცებმა ხილვა ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, ისე რომ გაიქცნენ დასამალავად.
დანიელი 10:7.

მოსე განეყო უხუცესებს, როდესაც თქვა: „დარჩით აქ ჩვენთვის, ვიდრე კვლავ მოვბრუნდებით თქვენთან.“ მოსე სამოცდაათს განეყო დაყოვნების ჟამს, ხოლო სამოცდაათი კვირა წარმოადგენს განსაცდელის ჟამს ყოფილი აღთქმის ხალხისთვის. როდესაც სამოცდამეათე კვირა დასრულდა, და ეს სამოცდამეათე კვირა იყო ის წმინდა კვირა, რომლის განმავლობაში ქრისტემ მრავალთა დაამტკიცა აღთქმა, მაშინ ქრისტე სრულად განეყო ყოფილი აღთქმის ხალხს. დასრულდა ის პერიოდი, როდესაც ყოფილი აღთქმის ხალხს შეეძლო თავისი სისხლდენის საკითხის გადაწყვეტა, რაც მათთვის ნიშნავდა იმის რწმენას, რომ ისინი აბრაამის სისხლით იყვნენ დახსნილნი; და თორმეტი წლის ქალწული აღდგა მსახურებისთვის. როგორც კი დაყოვნების ჟამი დაიწყო, მოსემ მიიღო აღთქმის რჯული და ტაძრის აღმართვის დარიგებანი.

როცა პეტრე, იაკობი და იოანე მთაზე იყვნენ, ღვთის ხალხის დაბეჭდვა და მათი შემდგომ დროშად აღმართვა წარმოადგენს იმ აღთქმის ხალხს, როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასის ტაძარს. მეუერთმეტე საათის მუშაკები შემდეგ ერთვიან იმ ტაძარს.

ასე ამბობს უფალი: დაიცავით სამართალი და იქმენით სიმართლე, რადგან ახლოს არის ჩემი ხსნა, რომ მოვიდეს, და ჩემი სიმართლე, რომ გამოცხადდეს. ნეტარია კაცი, რომელიც ამას იქმს, და მე კაცისა, რომელიც ამას მტკიცედ ეჭიდება; რომელიც

შაბათს იცავს, რომ არ შებილწოს იგი, და თავის ხელს იკავებს ყოველგვარი ბოროტების ქმნისაგან. ნუ იტყვის უცხოტომელის ძე, რომელიც უფალს შეერთებია: უფალმა სრულიად განმაშორა თავის ხალხს; და ნუ იტყვის საჭურისი: აჰა, მე ხმელი ხე ვარ. რადგან ასე ამბობს უფალი საჭურისთა მიმართ, რომლებიც ჩემს შაბათებს იცავენ, ირჩევენ იმას, რაც მე მსიამოვნებს, და მტკიცედ ეპყრობიან ჩემს აღთქმას: მათ მივცემ ჩემს სახლში და ჩემს კედლებში ადგილსა და სახელს, უკეთესს, ვიდრე ძეთა და ასულთა; მივცემ მათ საუკუნო სახელს, რომელიც არ მოიკვეთება. აგრეთვე უცხოტომელთა ძენი, რომლებიც უფალს შეერთებიან, რათა ემსახურონ მას და უყვარდეთ უფლის სახელი, რათა იყვნენ მისი მსახურნი, ყოველი, ვინც შაბათს იცავს, რომ არ შებილწოს იგი, და მტკიცედ ეპყრობა ჩემს აღთქმას — მათაც მოვიყვან ჩემს წმიდა მთაზე და გავახარებ ჩემს სამლოცველო სახლში; მათი სრულადდასაწველი მსხვერპლნი და მათი საკლავნი შეწყნარებული იქნება ჩემს სამსხვერპლოზე, რადგან ჩემი სახლი იწოდება სამლოცველო სახლად ყველა ხალხისთვის.

ასე ამბობს უფალი ღმერთი, რომელიც შეკრებს ისრაელის განდევნილებს: კიდევ შევკრებ მასთან სხვებსაც, მის უკვე შეკრებილთა გარდა. ესაია 56:1–8.

პეტრე, იაკობი და იოანე, აგრეთვე მოსე, წარმოადგენენ „ისრაელის განდევნილებს“, რომელნიც განდევნილნი არიან თავიანთი ძმების მიერ, რომელთაც სძულდათ ისინი.

ასე ამბობს უფალი: ცა ჩემი ტახტია, და დედამიწა ჩემი ფეხთსადგამი; სად არის სახლი, რომელსაც თქვენ მიშენებთ მე? და სად არის ჩემი განსასვენებელი ადგილი?

რადგან ყოველივე ეს ჩემმა ხელმა შექმნა, და ყოველივე ეს არსებობს, ამბობს უფალი; ხოლო ამას მივაპყრობ თვალს: მდაბალსა და სულით შემუსვრილს, და ჩემს სიტყვაზე მძრწოლვარეს. ვინც ხარს კლავს, თითქოს კაცს ჰკლავდეს; ვინც კრავს სწირავს მსხვერპლად, თითქოს ძაღლის კისერს ჰკვეთდეს; ვინც შესაწირავს სწირავს, თითქოს ღორის სისხლს სწირავდეს; ვინც საკმეველს აკმევს, თითქოს კერპს აკურთხებდეს. დიახ, მათ აირჩიეს თავიანთი გზები, და მათი სული ტკბება თავიანთ სისაძაგლეებში. მეც ავირჩევ მათ საცთურებს და მათ შიშებს მოვუვლენ მათ; რადგან როცა მოვუხმე, არავინ მიპასუხა; როცა ვლაპარაკობდი, არ ისმინეს; არამედ ბოროტებას სჩადიოდნენ ჩემს თვალწინ და ირჩევდნენ იმას, რაც მე არ მსიამოვნებდა.

ისმინეთ უფლის სიტყვა, თქვენ, რომელნიც ძრწოთ მისი სიტყვის წინაშე; თქვენმა ძმებმა, რომელთაც შეგიძულეს თქვენ და განგდევნეს ჩემი სახელისათვის, თქვენ: „განიდიდოს უფალი“; მაგრამ იგი გამოცხადდება თქვენი სიხარულისათვის, ხოლო ისინი შერცხვენილნი იქნებიან. ესაია 66:1–5.

სიტყვა „სიხარული“ წმინდა წერილებში მრავალჯერ და მრავალგვარად გვხვდება, ისევე როგორც სიტყვა „შერცხვენილი“. პეტრეს უწყების კონტექსტში, იოელის წიგნიდან, შერცხვენილობა სიხარულის საპირისპიროდ დგას, როგორც ბრძენი და უგუნური, ანდა ხორბალი და ღვარძლი. იოელის კონტექსტში შერცხვენილობა და სიხარული წარმოადგენენ, ერთის მხრივ, მათ, ვისაც ზეთი აქვთ, ანუ გვიანი წვიმის უწყება, და, მეორის მხრივ, მათ, ვისაც იგი არა აქვთ. მხოლოდ მაშინ, როცა ამ დეტალს

ხედავ, შეგიძლია მისწვდე სიტყვების ღრმა მნიშვნელობას: „თქვენი ძმები, რომელთაც შეგიძლეს, რომელთაც გამოგყარეს ჩემი სახელის გულისთვის.“ ეს ძმები არიან ისინი, რომლებიც Spalding and Magan-ის პირველ და მეორე გვერდებზე „სახელობითი ადვენტისტები, იუდას მსგავსნი“ არიან, რომლებიც „გვიღალატებენ კათოლიკეებს“, „რადგან მათ შევძულდით შაბათის გამო, ვინაიდან მისი გაბათილება არ შეეძლოთ.“ თქვენი ძმები, რომელთაც სძულხართ, გამოგყრიან მიწის შაბათის უწყების, მოსეს შვიდგზის უწყების გამო, რომლის გაბათილებაც შეუძლებელია. აქ აზრი ის არის, რომ გამოგადებენ მოძღვრებითი დავის, კამათის გამო, როგორც ესაია უწოდებს მას, და ეს მოძღვრებითი კამათი გვიანი წვიმის უწყებაა.

იოელი ამ ცნობას „ახალ ღვინოს“ უწოდებს, და თუ შენ გაქვს ეს ცნობა, გაქვს სიხარული. თუ იგი არ გაქვს, იღვიძებ, როგორც იოელის ლოთები იღვიძებენ, რათა იხილო, რომ ახალი ღვინო შენს ბაგეს მოეკვეთა. იმ დროს შენ წინასწარმეტყველურად „შერცხვნილი“ ხარ. იმ ჯგუფს, რომელსაც ზეთი აქვს, აქვს სიხარული, ხოლო ჯგუფი, რომელსაც ზეთი არა აქვს, შერცხვნილია. ზეთი ასევე ახალი ღვინოა და იგი სიხარულთან არის დაკავშირებული. ამიტომ ამბობს ესაია: „ისმინეთ უფლის სიტყვა.“ ერთი ჯგუფი არჩევს მოსმენას, ხოლო მეორე ყურად არ იღებს საყვირის ხმას. ესაია კონკრეტულად ასახელებს იმ ჯგუფს, რომელიც ისმენს, როცა ამბობს: „თქვენ, რომელნიც მის სიტყვაზე ძრწოთ.“ უფალი შეკრებს მათ, ვინც განდევნილ იქნა იმ ცნობის გამო, რომელიც 9/11-ზე მოვიდა, ხოლო საკვირაო კანონში იგი შეკრებს ესაიას საჭურისებს, რომლებიც ხმელ ხეებად არიან წარმოდგენილნი. თუ ისინი აღთქმას ჩაეჭიდებიან, აღარ იქნებიან განყოფილნი ღვთის წმიდა მთისაგან.

საჭურისი ან ხმელი ხე სიკვდილს წარმოადგენს. საჭურისს არ შეუძლია შთამომავლობის მოცემა, ხოლო ხმელ ხეში სიცოცხლე არ არის. აღთქმა ის არის, რომ თუ ეს წარმართები, ანუ მეთერთმეტე საათის მუშაკები, მიიღებენ შაბათით წარმოდგენილ აღთქმას, მათ ეყოლებათ ძენი და ასულნი. პირველად იგი შეკრებს ისრაელის განდევნილებს, შემდეგ აღამაღლებს იმ განდევნილებს, როგორც ნიშანს, და შემდეგ შეკრებს თავის სხვა ფარას. პირველი და მეორე შეკრებები წარმოადგენს პერიოდს 9/11-დან საკვირაო კანონამდე, როდესაც სულიწმინდა ასხურებს, და აგრეთვე პერიოდს საკვირაო კანონიდან იმ დრომდე, ვიდრე მიხაელი აღდგება და გვიანი წვიმა უზომოდ გადმოიღვრება. ორივე პერიოდში გვიანი წვიმა არის უწყება, რომელიც, თუ გაქვს, სიხარულს მოაქვს, ხოლო თუ არა გაქვს, სირცხვილს მოაქვს.

მათეს წიგნი დაყოფილია სამ ხაზად, რომლებიც წარმოადგენს გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამ ანგელოზს. ამ სამივე ხაზიდან თითოეულიც ასევე შეიცავს სამი ანგელოზის ფრაქტალებს. მეორე ხაზი, მეთერთმეტე თავიდან ოცდამეორე თავის ჩათვლით, არის ცენტრი, რადგან იგი არის მეორე ანგელოზი, რომელიც განთავსებულია პირველ და მესამე ანგელოზებს შორის. მათეს წიგნი თავადაც ცენტრალური ხაზია, როდესაც მეთერთმეტედან ოცდამეორე თავების ჩათვლით განვიხილავთ დაბადებისა და გამოცხადების აღთქმის თავების კონტექსტში.

თორმეტი აღთქმის თავის ცენტრი მათესია, ხოლო მათეს სამი ხაზის ცენტრალური ხაზი იმავე თორმეტ თავში მოიპოვება. ამ თორმეტი თავის ცენტრი არის ას

ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა. ეს ცენტრალური წერტილი წარმოდგენილია სამი მუხლით, რომლებიც შეესაბამება დაბადებისა და გამოცხადების თორმეტი ალთქმის თავის სამ ცენტრალურ მუხლს.

პეტრე არის ცენტრის ცენტრის ცენტრის წერტილი, და იგი წარმოადგენს პირველ და უკანასკნელ ქრისტიან სასძლოს. ეს არის ალფასა და ომეგას ხელმოწერა. პალმონიმ თავისი ხელმოწერა პეტრეს სახელის შეცვლაზე დაასვა, როდესაც ინგლისურ ენაში პეტრეს სახელის გამოცანა შექმნა. იესომ პეტრეს ებრაულად მიმართა, ხოლო ეს საუბარი ბერძნულად ჩაიწერა და შემდეგ ინგლისურად იქნა გადატანილი. ინგლისურ ენაში პალმონიმ პეტრეს სახელი დაარქვა ინგლისური ანბანის მე-16 ასოს გამოყენებით, რომელსაც მოსდევს მე-5 ასო, მას მოსდევს მე-20, მას მოსდევს მე-5, რომელსაც მოსდევს მე-18, სრულად იცოდა რა, რომ როდესაც მან, როგორც პალმონიმ, შექმნა სახელი, რომელიც ებრაულიდან ბერძნულში და შემდეგ ინგლისურში გადავიდოდა. მან აგრეთვე განაგო, რომ ინგლისური სახელი საშუალებას მისცემდა გამოცანას, ამ ხუთი ასოს გამრავლებით, მიეღწია რიცხვამდე ას ორმოცდაოთხი ათასი. პალმონიმ, რომელიც ასევე არის პირველი და უკანასკნელი, განაგო, რომ იმ ხუთი ინგლისური ასოდან, რომლებიც პეტრეს სახელს შეადგენენ, პირველი მათგანი და უკანასკნელი მათგანი არის მე-16 და მე-18 ასოები, რადგან სახელი Peter უნდა გამოჩენილიყო მათე 16:18-ში.

პეტრეს შესახებ ყოველივე ამის მიუხედავად, კვლავ გვჭირდება „ოქროს თანაფარდობის“ განხილვა. ოქროს თანაფარდობა წარმოდგენილია მათეს 16:18-ით, რადგან ეს თანაფარდობა არის 1.618. ოქროს თანაფარდობა დაკავშირებულია ბუნების ფრაქტალებთან, და როდესაც პალმონი პეტრეს მათეს 16:18-ში ათავსებს, პალმონი მიუთითებს, რომ წინასწარმეტყველური გასაღები, რომელიც ესაიას 22:22-ში ელიყაკიმის მხარზე იდება, და წინასწარმეტყველური გასაღებები, რომლებიც მოცემულ მონაკვეთში პეტრესა და ეკლესიას ეძლევა, მოიცავს წინასწარმეტყველურ ფრაქტალებს.

კესარია ფილიპიდან მესამე საათზე კესარია მარიტიმამდე მეცხრე საათზე წარმოადგენს იმ მესამე საათის ფრაქტალს, როდესაც ქრისტე ჯვარს აცვეს, ვიდრე იმ მეცხრე საათამდე, როდესაც კორნელიუსმა პეტრეს მოსაყვანად გაგზავნა. ორმოცდაათობის პერიოდი ჯვარცმის მესამე საათიდან ვიდრე ორმოცდაათობისას ტაძარში მყოფ პეტრემდე მეცხრე საათზე, არის ჯვრიდან კორნელიუსამდე არსებული 1,260 დღის ფრაქტალი. სამი შემთხვევა, როცა მამამ ილაპარაკა, სამი ანგელოზის ფრაქტალია, ისევე როგორც სამი შემთხვევა, როცა იესომ მხოლოდ პეტრე, იაკობი და იოანე წაიყვანა. წინასწარმეტყველური ინფორმაცია, რომელიც დაშიფრულია იმ მუხლებში, სადაც პეტრე ას ორმოცდაოთხი ათასს განასახიერებს, ისეთივე ღრმაა, როგორც ოდესმე რომელიმე ჭეშმარიტება ყოფილა, და მაინც ჯერ კიდევ არ დაგვიდგენია პეტრე პანიუმში დანიელის მეთერთმეტე თავში.

ამ შესწავლას გავაგრძელებთ მომდევნო სტატიაში.

პეტრე, იესო ქრისტეს მოციქული, პონტოში, გალატიაში, კაპადოკიაში, აზიასა და ბითონიაში გაფანტულ ხიზნებს, ღმერთის, მამის, წინასწარცოდნისამებრ რჩეულთ, სულის მიერ განწმედით, მორჩილებისათვის და იესო ქრისტეს სისხლის პკურებისათვის: მადლი თქვენდა და მშვიდობა გამრავლდეს. კურთხეულ იყოს ღმერთი და მამა ჩვენი უფლის იესო ქრისტესი, რომელმაც თავისი უხვი წყალობისამებრ ხელახლა გვშვა ცოცხალი სასოებისათვის იესო ქრისტეს მკვდრეთით აღდგომით, უხრწელი, შეუბილწავი და უჭკნობი სამკვიდროსათვის, რომელიც ცაშია დაცული თქვენთვის, რომელნიც ღმერთის ძალით ხართ დაცულნი რწმენის მიერ იმ ხსნისათვის, რომელიც გამზადებულია უკანასკნელ ჟამს გამოსაცხადებლად.

რომლითაც დიდად ხარობთ, თუმცა ახლა, თუ საჭიროა, მცირე ხნით მრავალგვარი განსაცდელის გამო დამწუხრებულნი ხართ; რათა თქვენი რწმენის გამოცდა, რომელიც ბევრად უფრო ძვირფასია წარმავალი ოქროს გამოცდაზე, თუმცა იგი ცეცხლით განიცდება, აღმოჩნდეს საქებრად, პატივად და დიდებად იესო ქრისტეს გამოცხადებისას; რომელიც, თუმცა არ გინახავთ, გიყვართ; რომელშიც, თუმცა ახლაც ვერ ხედავთ მას, მაგრამ გწამთ და ხარობთ გამოუთქმელი და დიდებით აღსავსე სიხარულით; იღებთ თქვენი რწმენის აღსასრულს, თქვენი სულების ხსნას.

ამ ხსნაზე წინასწარმეტყველნი გულმოდგინედ იძიებდნენ და გამოიკვლევდნენ, რომელნიც თქვენთვის მოსავლელ მადლზე წინასწარმეტყველებდნენ; იკვლევდნენ, თუ რომელსა ან როგორსა ჟამს მიუთითებდა მათში მყოფი ქრისტეს სული, როდესაც წინასწარ მოწმობდა ქრისტეს ვნებათა შესახებ და შემდგომ მოსავლელ დიდებაზე. მათ გამოეცხადათ, რომ არა საკუთარ თავს, არამედ ჩვენ გვემსახურებოდნენ იმით, რაც ახლა გაუწყეს თქვენ მათ, ვინც სახარება გიქადაგათ ზეციდან მოვლინებული სულიწმიდით; ეს ის საგნებია, რომლებშიც ანგელოზებს სურთ ჩახედვა.

ამიტომ, მოიკრიბეთ თქვენი გონების წელი, იფხიზლეთ და სრულად იქონიეთ იმ მადლის იმედი, რომელიც მოგეტანებათ იესო ქრისტეს გამოცხადებისას; როგორც მორჩილი შვილები, ნუ მოირგებთ თქვენს თავს იმ უწინდელ გულისთქმათა მიხედვით, რომლებიც თქვენს უმეცრებაში გქონდათ; არამედ, როგორც წმიდაა იგი, ვინც მოგიწოდათ, თქვენც იყავით წმიდანი ყოველგვარ ქცევაში; რადგან დაწერილია: „წმიდანი იყავით, რადგან მე წმიდა ვარ.“

და თუ მამას მოუხმობთ, რომელიც პირმოთნეობის გარეშე განიკითხავს თითოეულის საქმეთაებრ, შიშით გაატარეთ აქ თქვენი ხიზნობის ჟამი; რადგან იცით, რომ თქვენ გამოხსნილნი არ ხართ ხრწნადი საგნებით, ვერცხლითა და ოქროთი, თქვენი მამებისგან გადმოცემული ამაო ცხოვრებიდან, არამედ ქრისტეს ძვირფასი სისხლით, როგორც უმანკო და შეუბღალავი კრავისა; რომელიც ჭეშმარიტად წინასწარ იყო განწესებული სოფლის დაფუძნებამდე, ხოლო ამ უკანასკნელ ჟამებში გამოცხადდა თქვენთვის, რომელნიც მის მიერ გწამთ ღმერთი, რომელმაც იგი მკვდრეთით აღადგინა და დიდება მისცა, რათა თქვენი რწმენა და სასოება ღმერთში იყოს. რაკი თქვენი სულები განიწმინდეთ სულის მიერ ჭეშმარიტების მორჩილებით ძმათა მიმართ უთვალთმაქცო სიყვარულისთვის,

წმინდა გულით მხურვალედ გიყვარდეთ ერთმანეთი; როგორც ხელახლა შობილნი, არა ხრწნადი თესლისგან, არამედ უხრწნელისგან, ღვთის სიტყვის მიერ, რომელიც ცოცხლობს და მკვიდრობს უკუნისამდე. რადგან ყოველი ხორცი ბალახივითაა, და მთელი დიდება კაცისა — როგორც ბალახის ყვავილი. ბალახი ხმება და მისი ყვავილი ცვივა, ხოლო უფლის სიტყვა უკუნისამდე რჩება. და ეს არის ის სიტყვა, რომელიც სახარებით გექადაგათ თქვენ. 1 პეტრე 1:1–25.